

CAPÍTOL 12: Les institucions... i un altre comercial...

Podem dir que un centre educatiu és com un ecosistema. Si tots el que hi intervenen van coordinats, l'ecosistema funciona.

Un d'aquests components és l'administració educativa, i, encara que no ho sembli, no sempre ajuda a funcionar l'ecosistema educatiu. Especialment si tenim en compte que cada poc temps es fa una nova Llei d'Educació a l'Estat. Set lleis d'Educació en els darrers trenta-cinc anys i ara plantegen l'octava...

Els canvis legislatius són constants i faciliten que, des de la mateixa administració, es fomenti, a vegades agosaradament, el canvi i l'experimentació de noves idees però, com diria Eugeni D'Ors, "Los experimentos con gaseosa, por favor". Per això les relacions de la nostra escola amb l'administració van ser sempre correctes però mai efusives...

Però a la primavera del 2007 canviarien les relacions....

He anat al Departament. Quan em veu una persona amb qui tinc confiança em diu

- Josep, Què has fet?
- Què passa? He fet alguna cosa malament?
- És el tema del dia aquí a la planta segona.
- Però, què ha passat?
- No ho saps? Sou l'escola amb més sol·licituds de preinscripcions de P3 de tot l'Eixample. Heu guanyat les escoles "mimades" del Departament.

Torno a l'escola. Ho comento amb l'Eduard, el cap d'estudis. Estem satisfets. És el reconeixement a la feina de tothom. Els felicitem en la pròxima reunió.

És l'endemà. Em truquen d'inspecció. Volen saber què ha passat. Em sorprèn el poc coneixement que tenen de la tasca que es fa a l'escola, sense estridències ni experiments, però constant i ben feta. Tan sols calia observar la línia ascendent de preinscripcions dels darrers cursos. Tantes estadístiques i papers que ens fan omplir i no han vist l'evolució de l'escola? No m'estranya, fa temps que he arribat al convenciment que omplim molta paperassa inútil, com queda confirmat en l'anècdota següent. El nombre de preinscripcions es mantindria similar els següents cursos.

Estem a finals d'abril. Em truquen d'inspecció.

- No has presentat encara la carpeta verda.

Es tracta d'una carpeta amb dades que s'ha d'omplir cada inici de curs, a l'octubre, amb moltes dades que ja consten en altres documents. Sempre he prioritzat la tasca educativa a l'escola per sobre de la burocràtica i no ha estat mai una virtut meva complir el termini amb la famosa carpeta verda, i, especialment, després que un dia vaig entrar, per equivocació, en un despatx al Departament i vaig veure, tirades de mala manera, en un racó, les carpetes verdes.

El cas és que qui em truca té tota la raó. Aquest curs no l'he presentat encara... però, amb la veu més convincent possible, li contesto:

- Ja la vaig presentar a l'octubre. No em diràs que l'heu perdut..eh?
- Eh..no...no sé.... ja la buscarem...

Penjo i em dedico a acabar de preparar la carpeta, segur que em trucaran d'aquí a pocs dies per demanar-ne una còpia.

Ha acabat el curs...ningú me l'ha demanat... queda demostrat que molta paperassa és... pura paperassa.

Una altra administració, amb la que es relaciona l'escola, és l'Ajuntament, que s'encarrega del manteniment i neteja.

Tenim reunió a la seu del Districte les directores i directors de l'Eixample amb la Regidora d'Educació que obre la sessió:

- Benvinguts. Esperem que la reunió sigui tan profitosa com sempre.

Recordo que, a l'anterior, es van prendre cinc acords, sobre neteja i pintura, i no se'n va complir cap. Penso en la feina que tinc a l'escola i se m'escapa:

- Si ha de ser tan profitosa com la darrera millor que la donem per acabada ja.

La mirada de la regidora és fulminant. Acabada la reunió la secretària de la regidora em diu:

- Josep, fent amics eh?
- Ho sento, se m'ha escapat... però els polítics em posen...

Per cert, a la reunió es van prendre tan sols tres acords, però... es van complir.

Estic a l'escola. Estem fent neteja al magatzem amb la senyora Isabel, la conserge. Sona el timbre de la porta. Pujo a obrir. A la porta hi ha un jove, per l'aspecte és un comercial. Obro.

- Bon dia. Què volia?
- Sóc de l'empresa.... Voldria parlar amb el director o directora
- Sí, digui'm
- No, amb vostè no he de parlar res, no em serveix. Ja li he dit que vull parlar amb el director o directora.

El to no m'agrada, ni la forma en què em tracta pensant que sóc el conserge. Em surt la vena educativa...

- Espera un moment.

Baixo al magatzem, Parlo amb la senyora Isabel.

- A l'entrada hi ha un jove que vol parlar amb mi. El fa esperar uns cinc minuts i després el fa passar al despatx.

Han passat cinc minuts. Estic al despatx. La senyora Isabel fa passar al jove comercial.

Quan em veu obre els ulls com taronges. Li pregunto:

- Què li serveixo ara?
- Ja veig que he ficat la pota... no crec que pugui vendre gran cosa avui aquí..
- Té tota la raó. Avui no... un altre dia potser sí. I recordi.. a l'escola tan important és el director com la conserge o la senyora de la neteja.

A vegades em surt el rampell educatiu....

Hem trucat al 112, l'ambulància està en camí....un dels moments més durs que he viscut...**però això serà al pròxim capítol.**